

anstalt, Fængsel, Sindsfygeanstalt, Sygehus eller Fødselsstiftelse betragtes som forbigaaende Foranstaltninger, ved hvis Ophør de paagældende naturlig maa formodes at ville vende tilbage til Hjemmet, er det aldeles følgerigtigt at sætte disse Ting i Klasse med Tilfælde, hvor Børn fødes paa Reiser og deslige. Har Moderen, uanset Indsættelsen, bevaret en Bopæl, hvor Manden og Familie forblive, maa Barnet altsaa blive at anse som født der.

Ændringsforslaget Nr. 20 gaar ud paa at overføre Reglen fra § 18 paa uægte Børn saaledes, at det formodede Undfangelsessted her spiller samme Rolle som ved de ægte Børn Fødselsstedet, hvorhos Udvalget foreslaar at ombytte Ordene „udenfor Ægtefæls født Børn“ med „uægte Børn“, fordi man mener, at det ikke er Grund til i Spørgsmaalet om Forsørgelsessted at behandle Børn, der vel ere fødte udenfor Ægtefæls, men hvis Forældre senere have ægtet hinanden, anderledes end ægte Børn, hvilket de ifølge Danske Lov 5—2—32 ere, hvorfor de ogsaa i alle andre Forhold behandles som faadanne.

Ændringsforslaget Nr. 21 er foranlediget ved, at der gives Præster, hvem det paahviler at modtage Fødselsaendelser, som ikke ere Sognepræster, t. Ex. Præsten ved Fødselsstiftelsen i Kjøbenhavn.

Ændringsforslaget Nr. 22 er beregnet paa at overvinde de Vanskeligheder, som ere forbundne med at konstatere, om og hvorlænge en Person har opholdt sig i en vis Kommune. Derfor er det tillagt Opholdskommunen en Ret til, forinden en Person har nydt nogen Fattighjælp, at afkræve ham de fornødne Forklaringer om tidligere Opholdssteder m. m., og derefter strax, forinden endnu noget Forsørgelsesspørgsmaal er optaaget, at afkræve de paagældende andre Kommuner en for Fremtiden bindende Erklæring, om de anerkjende Rigtigheden af Opgivelserne eller ikke, hvorhos det, hvis Oplysninger skulle indhentes fra Udlandet, er paalagt Overøvrighederne at medvirke til at erhverve disse, da dette vilde blive meget vanskeligt og ofte umuligt for Fattigbestyrrelserne selv.

Art. § 23 efter Udvalgsflertallets Forslag maa udgaa Ændringsforslag Nr. 23, er klart og behøver ingen nærmere Motivering.

Under Nr. 24 er det fremsat et Ændringsforslag, som i et Par vigtige Punkter afviger fra Lovforslaget, ligesom det i det Hele gaar ud paa at redigere Paragrafen paa en anden Maade. For det Første skjønner Udvalget ikke, at der er nogen Grund til at forandre den hidtil gjældende Retregel, at den frassilte Kone, ganske ligesom Enken, beholder Mandens Forsørgelsessted, indtil hun selv erhverver sig et nyt, og man foreslaar derfor at blive herved. Dernæst er i den foreslaaede nye Paragrafs sidste Stykke optaget en ny Regel, der formentlig vil for Fremtiden fore-

bygge de forargelige Bestræbelser, som undertiden have fundet Sted, for at faae et Fruentimmer, hvem Forsørgelse af Børn paahviler, gift med en Mandsperson, som er forsørgelsesberettiget andtsteds, for derved at faae Forsørgelsen af disse Børn veltet over paa en anden Kommune. Det er nemlig foreslaaet, at der ved et saadant Fruentimmers Giftermaal ikke skal bevirkes nogen Forandring i Børnernes Forsørgelsessted, forsaavidt hun medens hun har været deres Forsørger, har modtaget Fattighjælp af saadan Art, at den kan forlanges refunderet. Den eneste Betænkelse, som en saadan Regel kan fremkalde, er, at det kunde blive nødvendigt at stille Familien ad, naar Børnene forlangtes hjemsendte af deres Forsørgelseskommune, men denne Ulempe er fjernet ved et Ændringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at stille til § 52.

Ændringsforslaget Nr. 26 er begrundet i Hensynet til danske Indfødtes Stilling, naar de ere bosatte i Udlandet. Efter Lovforslaget er hverder den udenlandske Kvinde, som gifter sig med en i Udlandet bosat dansk Indfødt, ikke Forsørgelsesret her i Landet og vil navnlig ikke efter Mandens Død blive modtagen her. Denne Regel, som er i Modstrid med de i alle Nabo-stater herskende Grundsatninger, vil forstærke danske Indfødte, der ere bosatte i Udlandet, store Vanskeligheder, naar de der ville indgaa Ægtefæls, da de som en Følge af den ikke kunne forstærke den Erklæring fra deres Fædreland, som Lovforslaget selv i § 43 forlanger af Udlandet, der ville gifte sig her, nemlig at deres Husfruer og Børn efter deres Død ville blive modtagne til Forsørgelse her i Landet. Paa flere Steder vil man maasse endog, naar denne vor Retstilstand læres at kjende, udvise danske Indfødte, som ere bosatte der, for at deres Husfruer og Børn ikke i sin Tid skulle falde Landet til Byrde.

Ændringsforslaget Nr. 27 har Udvalget tilladt sig at foreslaa, at den i Lovforslagets § 26 givne Regel om Sygehjælp skal udvides ikke ubetydelig. Ifølge Lovforslaget er det vel klart, at Hjælp, der ydes til Familieforsørgersens Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, er at betragte og behandle som Sygehjælp, men derfor der ydes hans Husfrue eller Børn Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, ses det ikke, om ei saadan Hjælp skal anses som almindelig Fattighjælp, ydet Familieforsørgeren. Heri vilde der være noget Ubilligt og Unaturligt, og Udvalget foreslaar derfor, at al Kur og Pleie i Sygdomstilfælde skal betragtes paa samme Maade, hvad enten den er ydet Familieforsørgeren selv eller de til hans Husstand hørende Personer. Men Udvalget bliver ikke staaende herved, det formener endvidere, at der er god Grund til at betragte paa samme Maade som Kur og Pleie i Sygdomstilfælde den Hjælp, der i Tilfælde af Familiefaderens Sygdom ydes til hans eller hans Families Underhold under Sygdommen. Denne Hjælp er i Virkeligheden lige-